

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

VIII. Ad Serenissimvm Principem, Ioachim Marchionem
Brandenburgensem, electorem Imperij Romani, Ioannis Trithemij Abbatis
Spanhemen. epistola responsoria.

urn:nbn:de:0128-1-17336

as non vnā, sed plures aperit
litas indicit, donec Sol, quem cū
adios suos, cunctas meritis
ē Græca Bibliotheca nostra sub
udinis nostræ, quibus fructuose
narium in primis Græcum ab Aldo
um ab eodem formis excusum Ve
Zenobium quoque, & ea que nos
ostrom minus æreum, cum reliquis
is. Vale nostri memor ad Deum. E. D.
D.V.

TRISTRO IACOBO

on voluptatis causā, sed necessitate
ens esse cum noris & amicis, & illis
traneis in Nouocastro, * vbi dicitur
Abbatis Lymurgensis hospitio
ibus meis. Nolumus te in Span
inentur æmuli nostri, quos abbe
nim (vt coniectura assequimur) ne
llimorum principum deducantur,
cientia sua sibi contentante intel
ter Principis erga nos clementiam
in nobis læsi vnquam, nos propere
ncipi Budarorum, qui nobis iam
aca, nemini plus noxia quam lū
do eius, pro cuius amore totus me
ed hæc tecum frater silentio rego
mea consilium in publicum expo
suis ac vestimentis, quam prius
festina: parauimus tibi locum in
quo in secretarium assumens, quo
nostris, tūc præcipue vobis, & dicit
voluntatis, quem ille frater vobis
lis omnes ad manus Prioris consti
tibus diuinus carere non possumus
in locum reconde disposuit, do
r vnice atque dulcissime. E. Spira

GERIO STCAMBIO

obis per Laurentium tabularum
& satis admirari earum multitudine
te hominem obsequantia regis
ex & triginta supra centum in lū
cula, quorum vel sola nomina
m, dulcissime Rogeri, vt quæ
ari. Non enim tuam laterum
libusque premamur aduersis: con
elicta est, vnus manet imperator
ræ studium lectionis. Hos enim
poterit à nobis remouere imper
a illa

IOANNIS TRITHEMII.

nulla, quo minus iter vbi que comitentur nostrum, poterit obstare aduersitas. Sæuiat quātum velit in nos Comastes ille tyrannus, furia tentet latrem: nihil auferet quod vera nobis philosophia contulit, quam charitas Dei per fidem in nobis Iesu Christi confirmauit. Quæ mihi conoporum * syluestrium cura, qui mente stabilem dimouere proposito nequeunt? Omnis terra mihi patria est, & vnus vndique ad superos conscensus. Parum inter est vbi viuam, dum viuo mortalis. Malo viuere in exilio mente sanus rebusque pauperimus, quam adulari comastis, quos absque culpa minime quisquam laudauerit. Quales sint aduersarij nostri, quibusque dediti ludis, versiculo notabis subiecto:

Οἷος καὶ τὰ λόντρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ πύσσω ἱερῶν
Οὐτὶς ἴστω πῶς περὶ τὴν ὄψιν ἐστὶν ἄδελφον.

10 Ad huius sententiæ normā turba cum Principe viuit eorum qui me persecuti sunt, quibus suo tempore ad perpetuam eorum confusionem antipodas scribere curauimus. Vale nostri memor ad Deum. E Spira vi. die mensis Maij, Anno Christianorum M. D. V.

VII.

IOACHIM DEI GRATIA MARCHIO BRANDENBURGEN-
sis, Princeps elector, Ioanni Trithemio Abbati Spanheimensi
præceptori Salutem.

20 REVERENDE pater, præceptorum celebratissime, sumus de proximo iter arrepturi ad sacram Romanorum Regis maiestatem, affectantes in eodem itinere coram cum P. T. (prout iam dudum desiderio nobis fuisti nostri) & conuenire & interloqui, & de multis quæ nostro insunt animo, conferre tecum. Idcirco P. T. obtestamur rogamusque, vt post habitis quibuslibet alijs occupationibus suis, sese in oppidum Bun * cis Rhenum in persona propria constituat, ad primum diem mensis Iulij proxime futuri, quo & nos ipso eodē termino (diuina clementia fauente) constituemur. Faciet in eare nobis P. T. singularem complacentiam, erga eandem fauorose & omni gratia remerendā. Valeat P. T. per æuum. Data ē Colonia nostra iuxta Spreuum, vndecimo die mensis Iunij. Anno Domini millesimo D. quinto.

* Bonn. Am.

30

VIII.

AD SERENISSIMUM PRINCIPEM, IOACHIM MARCHIONEM
Brandenburgensem, electorem Imperij Romani, Ioannis Trithemij Abbatis
Spanhemien. epistola responsoria.

VENIAM ad tuam celsitudinem Serenissime Princeps in die & loco mihi constituta à te quam libentissime, tamen propter varias corporis mei agritudines vix pedem mouere quoquam posse videar. Nihil enim gratius mihi, nihil dulcius hoc tempore contingere potuisset, quam sapientissimum eruditissimumque adire te Principem, tecum versari, loqui atque differere; non quidem de paruis rebus ac minimis neque vulgaribus, sed de arduis & maximis, & tuo ingenio fecundissimo dignis, quæ triplicem nostram non abhorreant Philosophiam. Quoties enim cunque nostrarum inter nos disputationum, quas ante biennium Francfordiæ in multam consueuimus deducere noctem, in mentem recordatio venerit, toties me tuis interesse sermonibus puto, & magni aliquid audire abs te, quo mens mea per amplius in amorem cœlestis philosophiæ nostræ accendatur. Vnde mox vt relicta serenitatis tuæ epistola, ad Rheni partes te intellexi vēturum, omnis à me corporis molestia recessit, & propter mentis tripudium imbecilla corpusculi membra diu amissam virtutem recuperant, & venire ad maiestatem tuam omnia ossa mea quantotius festinant. Interea serenissime Princeps Trithemium tuum (vt soles) benigno fauore
50 prosequere, quoniam qui semetipsum tibi spontanea voluntate in seruum tradidit, nihil eorum quæ potest, nouit, habet & intelligit imperio tuo non submisit. Iure igitur Trithemio tuo fauorabilem te patronum deinceps exhibere debebis, à quo ipsum recepisti totum quod erat suum, immo quod erat ipse sibi. Scio quod me supra meritum dignaris, ob quod excellentiæ serenitatis tuæ pene oblitus amatorum furorem cohibere vix potui.

Sed parce mihi, clarissime Princeps, quoniam audentior fui quam meam decuit paruitatem. Tuam bene valere celsitudinem opto. Ex Neometi, vicesima die mensis Iunij, Anno Christianorum

M. D. V.